

suzovati jako taková, která mají povahu usnesení rozpočtových v technickém slova smyslu, ježto se nutně projevují rozpočtově a jde tu buď o doplnění rozpočtu pro běžný rok, má-li totiž ještě v něm býti výdaj realizován, nebo o závaznou směrnici pro rozpočty příštích let, má-li k jich realizaci teprve dojíti. Nss setrvává při tomto svém právním názoru i v daném případě.

Ježto pak podle § 3 odst. 1 zák. č. 77/27 ve znění zák. č. 169/1930 Sb. rozhoduje o odvoláních proti usnesení o rozpočtu obecním okresním výbor a v dalším pořadí zemský výbor, je zřejmo z toho, že v daném případě rozhodoval již v stoličce I. o odvolání, podaném jednotlivými příslušníky obce, úřad věcně nepřislušný a to i tehdy, dovolával-li se § 99 org. zák., poněvadž věta 3. odst. 1, již měl tu úřad zřejmě na mysli, nedotkla se zvláštního pořadu stolic ve věcech rozpočtových stanoveného finančními novelami č. 329/1921 (jak patrně i z věty 2.) a 77/1927, tím méně pak pořadu stanoveného pozdějším zák. č. 169/1930 Sb. Žal. úřad pak, věcně rovněž nepřislušný, místo aby jakožto úřad, úřadu okresnímu nadřazený, odstranil jeho, mimo meze kompetence vydané rozhodnutí, zabýval se odvoláním k němu podaným věcně a z těchto důvodů je zamítl. Osobil si tak — jak právě dovedeno — kompetenci, která mu ne náležela, pročez muselo býti již z toho důvodu nař. rozhodnutí zrušeno podle § 7 zák. o ss, aniž mohl nss vejíti ve zkoumání otázky, byl-li i věcně výrok žal. úřadu zákonným.

Č. 11.398.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí: Zcizí-li se část souboru nemovitostí nabytých v celku, která má nestejnou jakost, jest přírůstek hodnoty vyšetřiti na základě obecných hodnot jednotlivých pozemků, nikoliv na podkladě cen a plošných výměr.

(Nález ze dne 1. září 1934 č. 12.923/33.)

V ě c: Hynek Š. v P. proti zemskému úřadu v Praze o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušují se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Smlouvami trhovými ze 13. února 1927 prodal st-1 pozemky č. kat. 61, 48, 585, 586, 544 a 545 v Ch., kterých nabyt smlouvami z 12. listopadu 1926 a 13. prosince 1926 spolu s řadou pozemků jiných. Platebními rozkazy ze 3. listopadu 1932 byla zem. inspektorátem v Praze vyměřena dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí na základě nabývací ceny vypočtžené podle nabývacích smluv a poměru plošné výměry pozemků nyní zcizených k plošné výměře celého souboru tehdy nabytého.

Odvolání byla v pořadí instančním žal. úřadem zamítnuta z důvodu, že podle § 9 dávkových pravidel o tom, jsou-li tu podmínky, aby byla vzata za základ vyměření dávky obecná hodnota v době zcizení, rozhoduje vyměřovací úřad dle volného uvážení, z čehož plyne, že strana ne-

má nároku, aby místo zcizovací ceny vzata byla za základ obecná hodnota v době zcizení. Ustanovení § 10 odst. 4 dávk. prav. má tudíž praktický význam jen v těch případech, kde vyměřující úřad na základě svého volného uvážení přikročí k vyšetření hodnoty v době zcizení.

Stížnost poukazujíc na ustanovení § 10 odst. 4 dávk. prav. souhlasně s odvoláním namítá, že za základ pro vyměření dávky bylo vzítí nikoliv nabývací cenu pozemků vypočtenou podle plošné výměry, nýbrž vzhledem k tomu, že byly nabyty s pozemky nyní prodanými jiné pozemky nestejně jakosti, obecnou hodnotu v době nabytí.

Nss dal stížnosti za pravdu.

Předpis § 10 odst. 1 zní: »Zcizí-li se část souboru nemovitostí nabytých v celku, vyšetří se nabývací cena (hodnota), připadající na zcizenou část, podle poměru její plošné výměry k plošné výměře celého souboru nemovitostí«; odst. 4 pak dodává: »při nestejně jakosti částí souboru nemovitostí budiž zjištěna cena jednotlivých podílů místo podle plošné výměry (odst. 1) vyšetřením jejich obecných hodnot«. Tento předpis jest imperativní, a dlužno proto v takovém případě přírůstek hodnoty vyšetřiti nikoliv na podkladě cen a plošných výměr, nýbrž na základě obecných hodnot jednotlivých pozemků.

Když st-l tvrdil v řízení instančním, že ze souboru nemovitostí nabytých v celku jednotlivé zcizené pozemky jsou nestejně jakosti, nabízejí pro to důkazy, byl úřad povinen okolnost tu zjistiti a v kladném případě podle § 10 odst. 4 dávk. prav. dávku vyměřiti na základě obecné hodnoty pozemků v době nabytí a nikoliv na podkladě nabývací ceny vyšetřené podle plošné míry. Toho však žal. úřad neučinil, vycházejí, jak patrně z nař. rozhodnutí, z mylného pojetí cit. předpisu, a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zákona o ss.

Č. 11.399.

Policejní právo trestní: * S hlediska min. nař. č. 81/1910 ř. z. o bezpečnostních ustanoveních policejních pro jízdu jízdních silostrojů jsou pojmy »uzavřená osada« a »osada po městsku zastavěná« totožné.

(Nález ze dne 3. září 1934 č. 16.538.)

Věc: Eduard B. v M. proti zemskému úřadu v Brně o přestupek předpisů o automobilech.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Nálezem okr. úřadu v Hranicích z 26. listopadu 1931 byl st-l uznán vinným přestupkem 3. odst. § 10 min. nař. z 28. dubna 1910 č. 81 ř. z., jehož se dopustil tím, že dne 16. října 1931 o 21. hod. jel obcí O. s osobním automobilem, který byl vpředu osvětlen oslňujícími reflektory.

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání podanému proti uvedenému trestnímu nálezu, vysloviv, že skutková podstata přestupku kladeného st-li za vinu je prokázána z části jeho vlastními doznáními a z části bezprostředním zjištěním úředního orgánu. K námitkám uvedeným ve st-lově odvolání žal. úřad nepřihlédl, poněvadž je zjištěno, že obec O. jest obcí uzavřenou, rozkládající se podél státní silnice a je proto